

Tapasztalatot gyűjtenek a főiskolások Négy hétig gyakorolnak

A vásárhelyi főiskolai kar hallgatói másodév végén négyhetes nyári gyakorlaton vesznek részt. Ki-kivel választott szakirányának megfelelő profilú intézménynél, cégnél sajátítja el a gyakorlati tudnivalókat. A főiskola azt is elősegíti, hogy a diákok lakóhelyükön lévő, vagy ahhoz közeli állomáshelyen tölthessék szakmai előrehaladásukhoz szükséges gyakorlati időt.

gyakorlaton a Szegedi Tudományegyetem Mezőgazdasági Főiskolai Karának minden hallgatója részt vesz – mondja Benk Ákos tanszéki mérnök. A négyhetes gyakorlatra másodév végén kerül sor. Az első tanév végén mindenki eldönti, hogy milyen szakirányt – állattenyésztés, növénytermesztés, ökotónia, vadgazdálkodás – vállal. Másodévből a szakirány szerinti tárgyakat emelt óraszámú tanuló, s ez év végére eljön az idő, amikor a gyakorlatban is hasznosíthatja az elsajátított ismeretanyagot. A gyakorlati hely olyan szövetkezet, vállalkozás, kutatóintézet, cég lehet, ahol magas színvonalon foglalkoznak a hallgató szakirány szerinti területtel. Itt felügyelő irányításával vesz részt a hallgató a munkában, kamatoztatva eddigi tudását és további tudásanyagot vértézve föl. A diák naplót ír a nyári gyakorlatról, ezt a gyakorlat vezetője írja alá.

Lehetőség szerint ki-kik lakóhelyéhez közel eső gyakorlati helyen tölti a másodév végi négy hetet. Ez fontos, hiszen az ország egész területéről vannak a főiskolai karnak hallgatói. Csongrád megyében az egyik leg-

kedveltebb gyakorlóhely a szegedi gabonakutató, a Vásárhelyen működő Csongrád Megyei Növényészeti és Talajvédelmi Állomás, de például a magyar-tarka teheneket tartó Halász Imre vásárhelyi vállalkozó is rendszeresen fogad diákokat. Az ökotónia szakirányú hallgatók bankoknál, biztosítótársaságoknál tölthetik a nyári gyakorlatot. A főiskolai kar tanüzemében ugyan csak végezhetnek gyakorlatot hallgatók – tudtuk meg Benk Ákostól.

A vásárhelyi Romhányi Gabriella is a főiskolai tanüzemben szerez tapasztalatokat. A néhány napja elkezdődött gyakorlat keretében jelenleg többek között növény- és rovargyűjtemények értékelését, válogatását végzi, és nagyon sok egyéb ismeret elsajátítására, alkalmazására begyakorlására nyílik lehetősége. Munkáját Benk Ákos irányítja. Gabriella elmondta: a főiskolai tanüzem minden lehetőséget megad a szakmai ismeretek begyakorlására, továbbfejlesztésére. A mórhalmi Jójárt Edit tudományos diákköri munkájának elkészítésére is fölhasználja gyakorlati idejét. Azt kutatja, különböző növények miként reagálnak a vírusokra, melyek válhatnak rezisztenssé, hogyan lehet védekezni a növényeket károsító vírusok ellen. Jójárt Edit témavezetője a főiskolán Zsigmondné Csorba Renáta, a növényegészségügyi állományon pedig Kiss Ferencné virológus irányításával dolgozik. Edit szavaiból kivehető: elhivatott szakembere lesz területeinek; egyébként terve, hogy a főiskola után a kertészeti egyetemet is elvégzi. Mint hangsúlyozza, e mostani gyakorlat fontos lépcső szakmai előrehaladásában.

F. Cs.

Romhányi Gabriella helyben, a főiskolai kar tanüzemében tölti a nyári gyakorlatot. (Fotó: Tésik Attila)

Nemzetközi Ifjúsági Médiafesztivál Jöttek, írtak, győztek

A múlt héten megrendezett, első szegedi Nemzetközi Ifjúsági Médiafesztiválon mintegy hetven leendő és már dolgozó fiatal újságíró vett részt a szakmai és a szórakoztató programokon. Az Ifjúsági Házban tartott előadások hasznos tanulságokkal szolgáltak számukra. Ezt is bizonyítják azok a dolgozatok, amelyeket a cikkíróverseny résztvevői készítettek. Az alábbiakban a három győztes munkát olvashatják.

„A szabályok azért vannak, hogy megszerezzük”

Wisinger István, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnöke 2001. június 29-én előadást tartott az I. Nemzetközi Médiafesztivál rendezvénysorozatán az újságírási normákról, írott és íratlan szabályokról, magáról az etikáról.

A szegedi Ifjúsági Ház már a harmadik médialátközónak adott otthont 2001. június 28. és július 3. között. Az I. Nemzetközi Médiafesztivál hatnapos program-sorozatán igazi szakemberek, az újságírás nagyjai tartottak előadást, próbáltak bevezetni minket, érdeklődő diákságírókat a szakma rejtelmeibe; mondták el véleményüket a sajtóról, készítettek fel bennünket a nagy kihívásra és küldtek az újságíróvá válás nem is olyan sima, számos buktatókkal teletűzdelt útjára.

Wisinger István, a MUOSZ elnöke előadása során rá próbálta vezetni hallgatóit azokra a legfontosabb etikai kérdésekre, amelyek meghatározzák, mit szabad leírni egy újságírónak és mit nem. A szövetség etikai kódexet dolgozott ki, amelyben mindez benne foglaltatik. A 10 paragrafusból álló kódex elkülönít két fogalmat: tényközlés és véleményközlés. Világosan megmutatja, mikor szabad egyéni véleményeket is közölni, és mikor kell azt szigorúan kihagyni egy cikkből. A tényközlő műfajokban, mint például amilyen a hír és mindegyik alfajta, szigorúan objektív szemzőből kell az eseményeket szemlélni. A legfontosabb a valósághű tájékoztatás és lelkiismeretes tényközlés – fejtette ki Wisinger István. Az újságírói véleményeknek, amelyek a pozitív mellett természetesen lehetnek elmarasztalóak is, a pub-

Szemenyei Sarolta, az Ifjúsági Ház vezetője gratulál az egyik győztes dolgozat írójának, Turi Timeának. (Fotó: Miskolczi Róbert)

licisztika ad teret, e műfajba tartozik a vezércikk vagy a glossza is.

Az újságíró kötelességei mellett ugyanúgy jogok is megilletik. A kódex hangsúlyozza a személyiség védelmét, amely értelmében például személyről vagy jogi szervezetről mindaddig nem közölhetünk számára hátrányos információt, amíg azt konkrét bizonyítékokkal alátámasztjuk. Ugyanakkor a szerzőt is védi, hisz a szervezet legfőbb feladata tagjainak szakmai védelme. Egyfajta szakszervezetként működik, amely az újságíró érdekeit védi, szakmai vagy etikai vétség során kivizsgálja az esetet, és elbírálja, történet etikai vétség, vagy nem.

Wisinger István szavaival élve, „leírjuk az összes olyan szabályt, amelyet aztán az ember megszeg”. De olykor figyelembe kell vennünk azt, hogy mondandónkkal árunk-e valakinek, mert a személyi sértésen túl mi is megüthetjük a bókánkat.

Somogyi Gábor
Szeged

Médiafesztivál Szegeden

Június végén, Szegeden Nemzetközi Ifjúsági Médiafesztivált szerveztek. A rendezvénysorozat Magyarországról és a környező országokból érkeztek a média iránt érdeklődő diákok.

A rendezők munkáját, mondhatni „könnyítette” a

város és környéke, hiszen egy gyönyörű hely, rengeteg látnivalóval irodalomtörténeti, történelmi és még sok más szempontból, ezért az előadások közötti rövid szabadidőt is hasznos dolgokkal lehetett eltölteni.

Az előadótól rengeteget lehetett tanulni: Wisinger István, a MUOSZ elnöke az újságírói etikáról tartott előadást a résztvevőknek. Többek között felhívta a figyelmet az újságírás legfontosabb szabályára, a lelkiismeretesre, a dolgok hű bemutatásának fontosságára, beszélt még a szerzői jogról, a helyesírásról és az információ jogáról.

Más neves emberek is „szót kértek”, mint például dr. Balázs Géza nyelvész. Ő az informatika hatása az ifjúsági és helyi sajtóra címmel tartott előadást. Ebben az informatikai forradalomról, korunk médiaproblémáiról – pl. szórakoztatás vagy szolgáltatás –, az ifjúsági tömegkommunikáció fontosságáról, különlegességéről beszélt.

A résztvevők egy magyarországi médiastárral, Jáksó Lászlóval is találkozhattak, akit bármilyen témáról fagygatni lehetett.

Az előadások mellett szórakozásra is maradt idő: a szegedi Ifjúsági Házban Symphony of Symbols- és Smafu-koncerten tomboltak ki magukat a punk és a rockzene kedvelői.

Bíró Zsombor István
Csíkszereda

Evita a rácsok mögött

Járom a Kárász utcát.
Rózsa és trágya közt.

Különös, hogy került mindez a talajon így össze; az utca kőlapjain, hol már széttagozott rózsaszirmra lépek. Nincsen rózsza trágya nélkül...

Sietek az Evita nyílt próbájára. Közben Peter Brook egyik novellája jár az eszemben. Azt írja, Isten a hetedik napon annyira unatkozott, hogy megteremtette a színházat. De valami nem működött. Ekkor ráírt egy papírra egy szót, amit az angyalaival elküldött a Földre. A papírlapon az állt: Érdeklődés...

Még jobban sietni kezdek.

Mire a Dóm tére érek, kezdek izgulni. A színtérre néző lelátótér el van torlaszolva! A szerencsésebb nézők bent, a szerencsétlenekek kint. A biztonsági őrnök pedig nem esik meg a szíve a már szinte térden állva könyörgő, magamfajta színházfanatistán. „Fel kellett volna hívni a menedzsmenstet – magyaráz –, sajnálom, de...”

Mégis kezdek optimista lenni. Bár a pohár egyik fele üres, a másik fele azért még tele van! Nézzük így a dolgokat!

A nézőtér oldalán lévő, hihetetlenül magas tolongó arcok között, innen be lehet látni – bár nem egészen, de ez is valami – a színpad elejét! Mellettem még vagy húszan állnak – célt ért az angyalok által kézbesített papírlap...

A fémrácsok közül nézem

az Evita próbáját. A rendező éppen magyaráz valamit a Che Guevarát játszó egyik színésznek, a karmester a kottáiba mélyed, míg a koreográfus szintén nagyon elmélyülten szervez valamit. Ez az igazi élet! Sok-sok ember egyszerre, egy emberként szolgál egy ügyet!...

Amúgy jókor jöttem, ez épp az „aranyórája” a darabnak. „Mért kell, hogy sírj, Argentína...” – éneklé Evita.

Szerencsémre ez még nem igazi főpróba; igazi alkotói, tanítós-tanulós, leállós, kiabálós próbát látok...

Ha az ember az Evitára megy, már él benne egy kép a darabról. Látja a szeme előtt az amerikai szuperprodukciónban Madonnát, amint (vitatható színészi tudással) éneklé dalát az erkélyről. A Szegedi Szabadtéri Játékok színpadképe új, elfeledtetni az emberben a dogmatikus beidegződéseket: Evita a szín legelején, a közönségnek éneklé el a néppel szánt „programbeszédet”, így azonosulhat a közönség a néppel! (Az „istenadta néppel”, ami – a darabból is áthatóan – hátborzongató hatalommal bír...)

Nagyszerű hatás, mintha előadón lennék...

Aztán elordítja magát egy utasítás, újra beindul a színházat alkotó gépezet „hétköznapi” élet-része...

És továbbindulok az utamon.

Rózsa és trágya közt...

Turi Timea
Makó

A DÉLMAGYARORSZÁG Kft.
hirdetési levelezőlap árusítására értékesítési partnereket keres.
Bővebb felvilágosítás: 62/567-832

az alábbi helyeken:
ÁRPÁDHALOM, EPERJES, FÁBIÁNSEBESTYÉN, NAGYMÁGOCS, SZEGVÁR

Köztársasági ösztöndíj

A Szegedi Tudományegyetemen összesen 107 hallgató számíthat arra, hogy a következő tanévben elnyeri a köztársasági ösztöndíjat. Ennyi nevet tartalmaz ugyanaz a lista, amelyet legutóbbi ülésén hagyott jóvá az egyetem tanácsa. További néhány diákok pótlására vettek arra az esetre, ha az Oktatási Minisztérium több hallgatót tudna biztosítani a támogatást.

A legnagyobb összeggel járó állami ösztöndíjat azok a nappali tagozatos, első alap-, vagy első kiegészítő alapképzésben részt vevő hallgatók kaphatják meg, akik két féléven keresztül kiváló tanulmányi eredményt érnek el. A szegedi

egyetemen 4,5 fölötti átlageredményt követelnek meg a pályázóktól, akiknek ezenkívül egyéb feltételeket is teljesíteniük kell. Ezek közé tartozik a tudományos kutatói, illetve a diákköri munka, a kiemelkedő alkotói, művészeti, közéleti és sporttevékenység. Ezeknek a feltételeknek – dr. Seres László hallgatói ügyért felelős rektorhelyettes tájékoztatása szerint – a szegedi egyetemisták körülbelül másfél százaléka felel meg, a jogszabály értelmében egy-egy intézményben a diákok egy százaléka kaphat köztársasági ösztöndíjat.

A benyújtott pályázatokat az egyetemek és főiskolák rangsorolják, majd továbbítják az oktatási miniszternek.

Idén a Szegedi Tudományegyetem körülbelül 150 hallgatója nyújtott be pályázatot. A kérelmeket az intézmény illetékes bizottsága vizsgálta meg és állította rangsorba. Az ösztöndíjat az oktatási miniszter adományozza tíz hónapra. Havi összege a megelőző év végén hatályos kötelező legkisebb munkabérek felel meg. Így a 2001/2002-es tanév első négy hónapjában 25 ezer 500 forintot kapnak a köztársasági ösztöndíjasok. A következő hat hónapban viszont a támogatás nem követi a minimálbér emelkedését, az összegre csupán kétezer forintot tesznek rá, s így 27 ezer 500 forint jár a hallgatóknak.

H. Sz.